

Blue Beret

Minnebok

Den 12. norske FN-Kontigenten

November 1983 — Mai 1984

Minnebok for den Norske FN-Styrken I UNIFIL, Sør-Libanon

NOVEMBER 1983 — MAI 1984.

Tekst og foto:

Kaptein Arne S. Hestvik, presseoffiser.

Løytnant Oluf Osland Tønning, ass. presseoffiser.

Layout: Kaptein Arne S. Hestvik.

Trykking: Zavallis Press Ltd, P.O.Box 1142, Nicosia, Kypros.

Tlf: -21-65124.

HILSEN FRA DE SIVILE LEDERE

På disse to sidene bringer vi en hilsen til den norske FN-bataljonen fra de sivile autoriteter. Den er skrevet på arabisk og vi gjengir med glede mayor Philip Nahra's nydelige håndskrift på sitt eget språk. Hilsenen er undertegnet både av Philip Nahra, mouchtar Saadi og druser-sheik Ghoubar i Ebel es Saqi.

På de to neste sidene gjengir vi hilsenen på norsk.

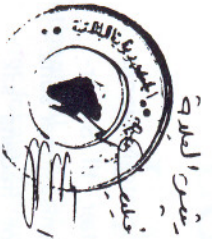
في الأهدام قائد و ضباط و صف ضباط و عناصر الكتيبة الزردية الثانية
عسرة العاملة ضمن نطاق القوات الدولية في جنيد لبنان .
يود أهالي و سكان بلادنا أن يعيدوا لكم أي الأصدقاء الاعزاء عن
خالص تحننهم و تقديرهم لكم جميعاً و امتنانهم الخالص لجهودكم النبلاء المكرمة في منطقة
عمليات الكتيبة الزردية من أجل حفظ الأمن والاستقرار في هذه المنطقة التي هي
بأمن الحاقية الى الحدود . إن النشطاء المتكادرك والتضحيات العظيمة التي قدمتها الكتيبة
الزردية الياقة و ذلك الكتيبة الثانية عن طريق هذه المنطقة لتشكل
أماناً حقيقياً لأهول الجهد الذي تبذلوا الاصح المتحد من أجل حفظ الأمن والنظام في
بعض ضلخ العالم المظلمة . إن الشجيرة الناصحة والمكادرك لجهود الاصح المتحد في
هذه المنطقة و بدماء من سفت في النشطاء الدائفة والمكرمة قد سمحت بخلق
أهداء ودينية تماماً عن الحدود العام والإستقرار الأم من الأهل كان هذه
المنفعة من الأهل التي كانت حاناً بدم من الأهم و خوف و قلق و خلقت بالتالي
الأهداء الأضحية المربحة والمشيحة لعودة السكان الى قرانهم ليعيشوا وقت علم
الاصح المتحد بل تعاون و اعتماد . إن العلاقات الجيدة والصداقة المصينة التي
كبرت في السنوات التي بين الشجيرة العظيمين اللبناني والزردية ستبقى الى
الأبد راسخة و رقيقة و رطوية و خالدة من يشا من مع التجربة الناصحة
والمخلصة مع القوات الزردية ما كنا نعمل في عمر فتاة و نطلقات معصدة نحو
تدويد السلام والاستقرار ليعت فقط في جنيد لبنان بل و ذلك في كل أنحاء
العالم . و بمرور السنوات التي المفضية بالعشرون المتكرك والاقام المتبادل
مقد نبتات الصداقة العظيمة والخالدة بين الشجيرة الصديق والتي نحافظ على
بل ما نانا و عواطفنا الصادقة لتتفر و تتدرس في ضميرنا الى الأبد
إن ما قامت به الكتيبة الزردية في جنيد لبنان من عادات نبلاء و فخر
لهذه كثر وكثير فمن السكان الإنسانية التي طالت عدداً كبيراً من العائلات
المختصة الى المساعدة في اجراء مشروعات و امتنانه و شريوية صراحة الى تقديم
بأمانة الى كذا الطبيب وطبيب الأسنان مع الجولات الدائفة والمرفعة في جعل
النظافة العامة الى حدائق الشجيرة في المحنة التي لا يزال يعانين من يات
بشعر من واحد منا انما يعيش براحة وطمأنينة و صدر بال مع أهول شمرنا

مركز التزاور المشترك بآنا هيرز سارتيخز انهم . وبناحية اخرى سنتى على ترحم
 الشعب الازريحيه في حدود المنطقه فبدونا ان نتقدم من قائد الانبيئه الصريح الازري
 اللدليس Messrs ونهناة ساعده من فهاطوعه لارسين بآفهمه التفتيات وارسين
 واننا نود ان نتقدم فها اننا سعيه الازريه فها سعي تولى بنا بعي نعتت فاهه
 تينا نا وتقريرا واشنا نا الدير لبراهه مصلح الازريه المنظم وطلوبه الازريه الكريهه
 ولس انبا، الشعب الازريحي الالوي الازريه ساهل ماع الالام الخيره بارسل تواتر
 ال صبه لبنان لغرض سعي صفا السلام وصف براه الشفه
 لن ننت ايوا شمت الازريه العظم والوفى الربيه تات ظهوره العول السلمي ان
 تيمده عن ارضه وطمه ليدن صفنا في ساعات الزوره بآفهمه بيانا وسيا لنا
 الى ملكه الكلمه اني سارنتس . مل فها من اصل نزع السلام والطا نبتة في
 لبنان .

شتر رفريرا من التقدير الربيه الالام الخيره رسكر تيرصا الالام
 شتر الجبهه الالامه وطلوبه حفظ الالام الخيره الازريه بيمون بولس . من اجل
 سلام الالام .

على ورفيرا من التقدير الى صريح لبنان العظم الجلال والاصان فاهه تواتر
 سلام الخيره الساعده في صبه لبنان ،
 الصحه الجيده والحياه الجيدهه لصاح الازريه الصريح
 مرفيرا من المحبه والتقدير لكاهه الانبيئه الصاعه عيسى اللدليس من ح
 عاتق الصاعه بينه اليبس الصغيب الازريحيه والينا بي
 اسكر السلام الالام ليدو الازريه العظمه
 الجبهه والتمه سنده الالام الخيره الازريه صفا بيه شم الالامه في سبل
 لغرض لبنان .

الالامه في ١٢ نيسان ١٩١٤

Nahr
 Nahr

محمد عمار

TIL VÅRE VENNER; SJEF, OFFISERER OG SOLDATER I NORBATT XII, UNIFIL

Innbyggerne i Ebel es Saqi ønsker med dette å gi uttrykk for sin takk og aktelse til dere, våre venner, og sin takknemmelighet for Deres bestrebelser for å beholde fred og stabilitet i NORBATT ansvarsområde, et område som i dag er et av de fredeligste i vårt land.

Den store aktivitet og oppofrelse som både tidligere norske bataljoner og NORBATT XII har stått bak, er et godt eksempel på de bestrebelser De Forente Nasjoner gjør for å opprettholde sikkerhet og disiplin i de urolige hjørner av verden.

Etter at befolkningen i dette området av Libanon å årevis har levd med frykt, smerte og redsel for morgendagen, har de siste seks års økende FN-aktivitet og konstante årvåkenhet, klarnet forholdene; – gitt oss nærmest en stabil tilstand av fred og sikkerhet. Befolkningen har fått motet og livsgleden igjen og de har vendt tilbake til sine landsbyer og hus under beskyttelse av De Forente Nasjoners flagg.

Det gode forhold som er oppstått mellom det libanesiske folk og nordmennene under denne seks-årsperioden, vil bli bevart for all ettertid. Libanons folk vil alltid huske den norske arme og minnes den for den innsats den gjør for å bevare freden og stabiliteten. Ikke bare i Sør-Libanon, men over alt i verden.

De seks årene som er gått har vært preget av gjensidig samarbeide og respekt; – et udødelig vennskap er blitt opprettet mellom våre folk, og vi vil for alltid bevare dette vennskapet i vår framtid.

Hva NORBATTs virksomhet i Sør-Libanon har betydd for befolkningen er ikke lett å si med noen få linjer.

Foruten den sikkerhetsmessige faktor må vi nevne den humanitære hjelp som er gitt, og som har nådd så mange fattige familier, utdanningsmessige, sosiale

og økonomiske prosjekter, den medisinske hjelp, tennlege-servicen og en rekke andre tiltak har tilsammen ført til at befolkningen på mange måter føler seg privilegerte.

I forbindelse med at vi nå har passert seksårsdagen for NORBATTs tilstedeværelse i vårt område, vil vi benytte anledningen til å overbringe oberst Ness, hans offiserer og soldater de beste ønsker. Vi vil også ved denne anledningen av hele våre hjerter sende våre beste lykønskinger til Norges Konge, landets kloke regjering og det trofaste og redelige norske folk, som i felleskap med FN sendte sine tropper til Sør-Libanon i fredens sak og for å hjelpe befolkningen.

Vi vil ikke glemme de mange nordmenn, som på grunn av omstendighetene og det fredsskapende arbeide, var nødt til å forlate sitt eget land og i stedet tilbringe vanskelige tider her i vårt land og offret seg for oss.

Også en takk til De Forente Nasjoner og til dets generalsekretær, til Sikkerhetsrådet og alle FNs organisasjoner som natt og dag arbeider for fredens sak rundt om i hele verden.

Vi retter også var takk til Libanons store venn, general Callaghan, sjef for UNIFIL-styrkene.

Til slutt ønsker vi god helse og et langt liv for Norges Konge, og en spesiell hil- sen til oberst M. Hjelmervik Ness, sjef for NORBATT.

Takk og fortsatt fred for Norge.

Vi ønsker fred over minnet til de i FN- styrken som ga sitt liv og offret sitt blod for Libanon.

Ebel es Saqi, 13. april 1984.

Youssef Saadi

Mouchtar of Ebel
es Saqi

Philip Nahra

Mayor of Ebel
es Saqi.

Sheik Mouhamad Ghoubar

Druse leader Ebel es Saqi

LOKALE AUTORITETER I MØTE MED NORBATT

I løpet av kontigent XII har det vært to store samlinger der lokale autoriteter i NORBATT AO har møtt bataljonens ledelse. Mayor's, mouchtarer og sheiker fra byene ble første gang invitert til ett nyttårsmøte hvor man diskuterte forskjellige spørsmål av interesse for begge

parter. Det andre møtet, hvor dette bildet er hentet fra skjedde den 9. mars, da alle ble orientert om vegbombene som ble funnet i NORBATT AO.

I tillegg til disse to fellesmøtene, hvor alle har vært samlet, har det også vær en rekke møter av mere individuell karakter.

Ved alle disse møtene har det gode forholdet mellom den sivile befolkning og NORBATT blitt understreket av de lokale ledere, og de har gjentagne ganger uttalt at de anser NORBATT som en garanti for det fredelige forhold som hersker i området.

KORT OM UNIFILS BAKGRUNN

Vedtaket om å opprette UNIFIL (United Nations Interim Forces in Lebanon) skjedde i FNs Sikkerhetsråd den 18. mars i 1978. Opprettelsen av styrken kom etter at israelske styrker noen dager før rykket inn i Libanon for å ødelegge de palistinske gerilja-basene i Sør-Libanon, og som var en trussel mot Israel.

Situasjonen ble av FN betegnet som en fare for verdensfreden, og da den libanesiske regjering ba om det, gjorde Sikkerhetsrådet sitt vedtak den 18. mars.

Opprettelsen av styrken, som skulle være midlertidig, ble gjort for en periode på 6 måneder. Men som vi alle vet er både mandat og tidsrammer forlenget flere ganger siden, og sist skjedde dette i slutten av april i år.

UNIFILs opprinnelige mandat var å opprettholde ro og orden i området og sørge for at israelerne trakk seg ut som avtalt. Videre å være den libanesiske regjering behjelpelig med å opprette effektiv autoritet i den sørlige del av landet. Et annet punkt i mandatet var at styrken skulle forhindre at operasjonsområdet ble benyttet som utgangspunkt for fiendtlige handlinger av noen art.

Som vi husker trakk israelerne seg ut, men i stedet for å overlate sine stillinger til FN-styrken, fikk den falangistiske militsia stillingene. Dette skapte en uhyre vanskelig situasjon.

UNIFIL-styrken bestod til å begynne med av omlag 6000 mann fra 9 forsk-

jellige nasjoner, men ble våren 1982 øket til 7000.

Fra norsk side har det hele tiden, siden opprettelsen av styrken våren 1978, vært omlag 850 mann i FN-styrken. Disse har vært fordelt med omlag 650 i den norske bataljonen, 160 i det norske verkstedkompaniet (NORMAINTCOY) og resten ved hovedkvarteret i Nacoura.

I begynnelsen av juni 1982, da den niende norske kontingenten akkurat hadde kommet på plass i Sør-Libanon, kom den israelske invasjonen. UNIFIL-styrken hadde fått klar ordre om ikke å gjøre motstand da den israelske hær med mellom 80.000 og 100.000 mann rullet inn i Libanon.

Etter den tid har IDF stått i Libanon, men har siden trukket seg noe lengre sør og står i dag så langt nord som til Awali River og et stykke opp i Bekaa-dalen.

Den multinasjonale styrken, bestående av tropper fra USA, England, Frankrike og Italia, som rykket inn i Beirut-området i 1982, trakk seg tilbake i begynnelsen av 1984.

I dag er situasjonen i Libanon den at borgerkrigen fortsatt raser mellom de kristne og muslimene i og omkring Beirut. Nord og øst i landet står store syriske styrker, og i sør ligger UNIFIL i sitt område, mens en nyopprettet DFF-styrke (Haddads) har satt seg som mål å fylle igjen tomrommet når Israel trekker seg tilbake og ut av Libanon.

HVA SKJEDDE I TOLVEREN?

NORBATT XII har tjenestegjort i Sør-Libanon fra november i 1983 og fram til utgangen av mai 1984.

Styrken ble sendt nedover i tidsrommet mellom 1. og 29. november, og reiser tilbake til Norge i tiden 8. mai til 7. juni. Den offisielle dato for avlevering (handover) til NORBATT XIII er satt til 31. mai.

Selv om de første som kom nedover i november ble møtt med rakkøtt-nedslag kloss til hovedkvarteret i Ebel es Saqi, har tilstandene vært relativt rolige. Dette gjelder særlig i NORBATTs ansvarsområde. I UNIFIL vestre AO har det stundvis vært noe mere broket og urolig.

De alvorligste hendelsene i perioden skjedde i rom-jula og i slutten av mars, da flere vegbomber ble funnet utplassert på hovedvegen mot Bekaa som skjærer tvers gjennom NORBATTs ansvarsområde.

Bomben i rom-jula eksploderte da en bilkolonne passerte, men skadene som ble påført en sivil bil, var minimale.

I slutten av mars ble det utplassert tre vegbomber, men rask reaksjon fra NORBATTs side førte til at de ble tatt og uskadeliggjort før de eksploderte.

Fredelige forhold kommer ikke av seg selv, og bak den tilstanden vi har hatt i området ligger en sterk innsats i vakt-hold. Bataljonens observasjonsposter og kontrollposter, samt de mange patruljer natt og dag, har en klar prevantiv virkning på elementer som ønsker å drive sin lyssky virksomhet.

Det norske verkstedkompaniet i Tibnine (NORMAINTCOY), har ansvaret for vedlikehold av hele UNIFILS kjøretøypark og radioutstyr, samt de hundrevis av aggregater som forsyner de mange possisjonene med elektrisk strøm. Kompaniet har ved flere anledninger fått rosende omtale for sin virksomhet, og både de og NORBATT samt de norske som tjenestegjør ved hovedkvarteret i Nacoura har stor respekt både blant sivilbefolkningen i området og i UNIFILS ledelse.

Dette må være bunnrekord i unitenhet:

Milliarden passert i Libanon

Grisedyrene solkrigere

Ovenstående tittel i en norsk avis for en tid siden har satt sinnene i kok i den norske FN-styrken i Sør-Libanon. Og så rart er det vel heller ikke. Om tittelen er et uttrykk for akkurat denne avisens syn på FN-styrken eller om den er et salgs-fremmende tiltak, skal være uvisst. Det som er sikkert er at den ikke på langt nær er dekkende for det som har skjedd og som fortsatt skjer i ansvarsområdet til UNIFIL, og kanskje spesielt innen NORBATTs område.

De som tjenestegjør i FN-styrken beklager at slike titler blir benyttet. Både soldater og offiserer føler seg uthengt på en måte som er totalt urettferdig.

Tjenesten for mannskapene i den norske FN-styrken er ingen soltjeneste. Tjenesten er hard, – ja for mange meget hard. Man skulle tro at norske avis-redaksjoner ønsker at kulene skal pipe om ørene på FN-styrkens medlemmer. Flyter det ikke blod må man lage stoff på andre måter. Forstår ikke de som arbeider i redaksjonene hjemme at de fredelige forholdene i FN-sonen er et resultat av tjenesten som nettopp denne styrken utfører? Den solbading som det vises til skjer selvsagt, men på fritiden. Det kan tyde på at det er en viss

misunnelse ute og går hos enkelte for at Ola soldat i Libanon blir brun på kroppen.

Vi som tjenestegjør i de norske FN-styrkene håper at ledelsen i den spesielle avisen som brukte ovennevnte tittel ber om unnskyldning overfor de norske FN-soldatene.

Det er FN og Norge som har sendt styrken nedover, og tjenesten er basert på frivillighet. Det er ingen i styrken som har tiltvunget seg en tur til Libanon for å slikke sol og ødelegge de millionene det snakkes om. Skyt ikke på pianisten, i dette tilfelle de tjenestegjørende.

Til slutt et lite eksempel på den uvitenhet som må ligge bak artikkelen under den nevnte overskriften. (sitat): Den israelske okkupasjonsstyrken har helt siden invasjonen av Sør-Libanon sommeren 1982 nektet FN-styrken å patruljere områdene den ifølge mandatet ble satt til å kontrollere. (sitat slutt).

Dette er selvsagt usant. Bare i den norske bataljonen går det omlag 30 patruljer natt og dag gjennom hele ansvarsområdet, – en tilstand som har vært konstant hele tiden.

Det er anledning for norske pressefolk å reise ned til Sør-Libanon og ved selvsyn sette seg inn i forholdene.

HISTORIEN OM "SNØFTE"

Denne historien er ikke så lang, – og spenner over et kort tidsrom, men den omfavner mange interessante perspektiver. Ting som noen ser ofte, andre skjelden, og noen aldri får øye på. "Snøfte" er uansett interessant for oss alle.

Han kom til oss på "House of signals" som ung, men dimmiterte for godt etter en tid. Etter som tiden gikk utviklet han seg til en prøvelse på enkelte felt, men kan i ettertid ikke memoreres som noen mental belastning. Han hadde de beste forutsetninger, – var plukket ut på nærmeste steingard. Blant mange av sine frender var han den som ble fanget først – med løfte om feite ting. Da han først satt i garnet kunne vi klart observere at øynene ble kulerunde og fikk et mistenksomt uttrykk. Etterhvert ble de også utstående, – antagelig som et resultat av de mange overraskende oppdagelser han gjorde.

En kjempestor glasskrukke ble innredet funksjonelt til "Snøfte's" nye hjem. Herfra kunne han følge med i livet utenfor, – men uten mulighet til å delta selv. Denne oppdagelsen resulterte i en meget aktiv periode hvor han under snøfting og stønning hvileløst vandret i ring.

Men god pleie og foring (for god?) resulterte ganske snart i en ny tilstand, nærmest apatisk. Nå kunne han trygt luftes, og i stedet for å forlate oss demonstrerte han de mest fantastiske akrobatiske krumspring. Fra sin vanlige plass på en opphengt feltkabel/klesnor viste han i timesvis urokkelig sinnsro, og selv under åpenbar og tillitvekkende kurtise fra det andre kjønn på steingjerdet like ved, beholdt han sin avslappede holdning. Imidlertid, – en dag skjedde det uunngåelige. Hans hjem ble knust og selv om et nytt straks ble stilt til disposisjon, så forlot han oss uten å se seg tilbake. Med velkjent snøfting nærmest dro den seg bort til nærmeste steingjerde og forsvant.

Vi så aldri "Snøfte" igjen, men minnene sitter ennå. Ettertids assosiasjoner stiller oss spørsmål som vi aldri får svar på. Hva var det egentlig for åndelig aktivitet som foregikk innenfor de sløvt, halvt igjenlukkede øynene?

Blant alle fargebildene i denne minneboka, finner du også "Snøfte". Han er lett igjenkjennelig, der han henger i sin vanlige tilstande mellom kleklypene på feltkabelen.

FARGE BILDENE I MINNEBOKA

Noen ord om fargebildene. Bildet på forsiden av boka er tatt på en nattpatrulje, og bildet er utplukket blant flere hundre fargeslides. Vi synes det representerer en svært viktig del av tjenesten.

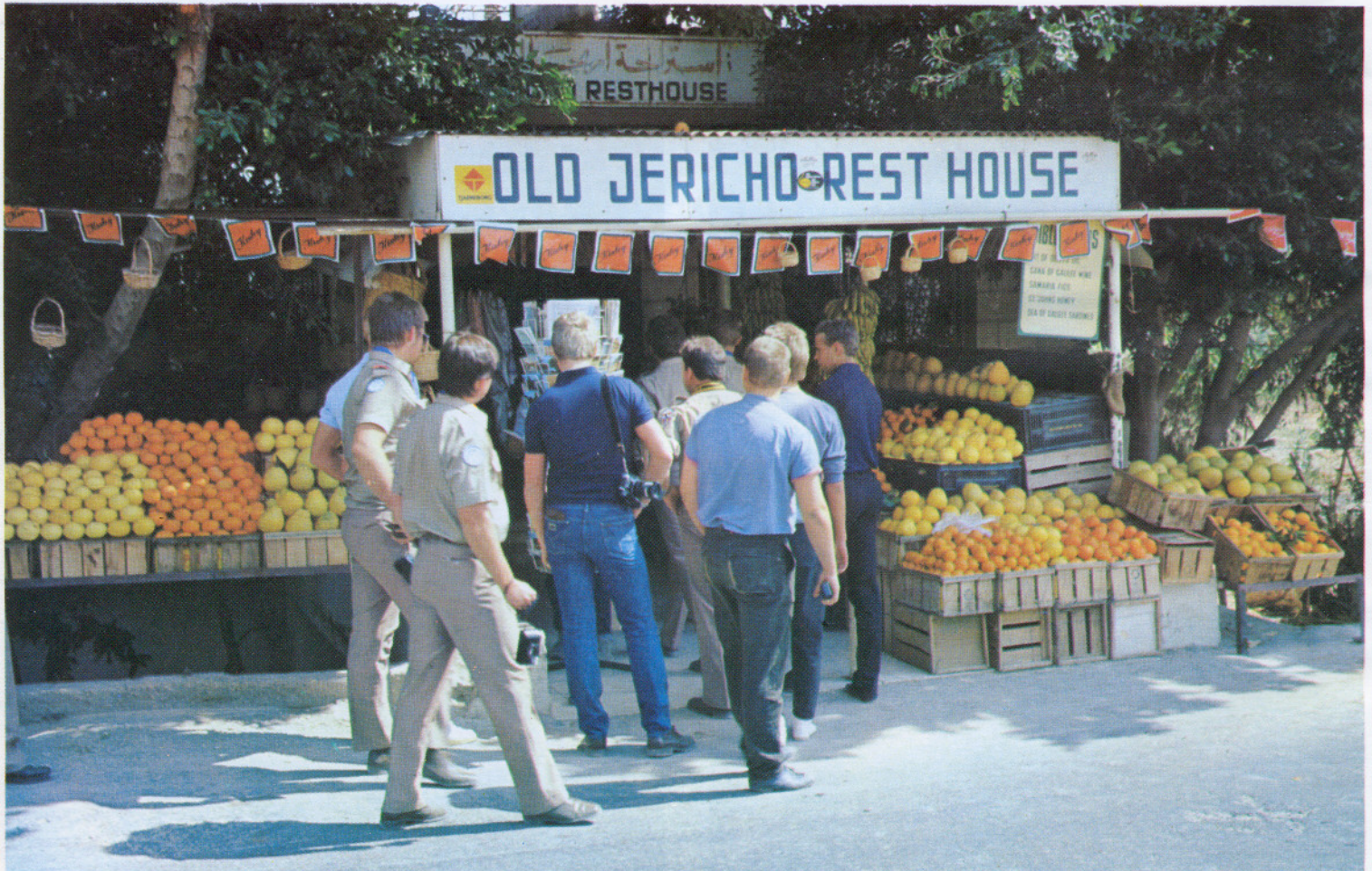
Bildet på baksiden av boka er også fra

tjenesten. Det er forøvrig tatt i Chebaa. Innimellom disse to permene har vi forsøkt å få med bilder som skal gi et lite tverrsnitt av tjeneste, fritid, natur og det sivile liv rundt oss. Vi har funnet det unødvendig å tekste hvert enkelt bilde, – de taler for seg selv skulle vi tro.

VELKOMMEN NORBATT XIII

En av de siste dagene i mai overtok NORBATT XIII formelt ansvaret, og den nye bataljonen skal, i likhet med de tidligere, tjenestegjøre i Sør-Libanon i 6 måneder.

NORBATT XII ønsker sine etterfølgere lykke til med tjenesten.

På bildet blir nøkkelpersonellet i NORBATT XIII med oberst Vangen i spissen orientert av avtroppende bataljonsjef, oberst Ness. Bildet er tatt da den nye BN-ledelsen var i NORBATT AO i begynnelsen av april.

